

lahko v državi, ki je razdeljena s tolikšnimi zidovi, rečemo: "Spravimo se med seboj?"

Prvi korak k odnosu zaupanja je lahko razumevanje. Želja po skupni prihodnosti je lahko znamenje oaze upanja v širni puščavi razdeljenosti. Ni potrebno iskati kratkoročnih rešitev, temveč trajne – takšne, ki bodo sprejemljive za vse in se bodo ohranile tudi v prihodnosti.

Ali lahko v temi konfliktov iščemo mir vstalega Kristusa? Sprava, kot jo kaže Kristus, je tista, ki s seboj nosi rane iz preteklosti, vendar je te ne ovirajo v prihodnjem življenju. On nas vabi, naj stopimo korak naprej in ustvarimo občestvo zaupanja, ki bo odprlo nove možnosti sobivanja.

To je pravi "šalom", božji mir. To je namreč mir, ki ga pozna vsako človeško srce. Takšen mir lahko občutimo v stiku z drugim. Ko ta mir podelimo s tistimi, ki so nam zaupani, potem se bodo obrambni zidovi nezaupanja zdrobili v prah. Opuščanje je glasnik miru tudi tedaj, ko se vse zdi izgubljeno. Ali lahko Izrael in Palestina postane odprta za mir? Ne pozabite preteklosti, prenašajte bolečino, toda ozirajte se na novo življenje, ki nastane tedaj, ko opuščamo. Mir lahko začutimo tudi tedaj, ko so vrata k miru zaprta (Janez 20,26).

Želja po opuščanju je že prvi korak, celo takrat, kadar ta želja ostaja pogreznjena v grenkobo. Pri opuščanju ne gre le za to, da Bog izbriše prestopke. V svojem prijateljstvu daje novo življenje, ki ga dan in noč poživlja Sveti Duh.

Lorenz (Nemčija)

"Tvoje prestopke sem izbrisal kakor oblak," govori Bog v svetopisemskem odlomku iz Izaija (44,22). Ob koncu leta 2010 je nekaj mladih udeležencev taizéjskega srečanja v Rotterdamu, ki so prihajali iz različnih evropskih držav, sedelo v cerkvi Maria van Jesse v nizozemskem Delftu ter razmišljalo o tem, k čemu nas Bog po svojem opuščanju kliče.

Te besede smo razumeli kot spodbudo, naj opuščamo, kot opušča On. "Toda v nekaterih primerih je res težko odpustiti," priznava Hendrik iz Nemčije. "Kje je meja?" "Jaz verjamem, da Bog opušča vse, saj pozna vse razloge za naše obnašanje, našo preteklost, ozadje, okolje, iz katerega prihajamo, ..." sem odgovoril. "Boga moramo vedno znova prositi za opuščanje," poudarja Thomas iz Nizozemske. "Zato ni mogoče izrabiiti njegove milosti. Tudi če grešimo, moramo zaupati v Boga, ki nam vedno opušča."

Kaj pa je s prestopki, ki jih je Bog izbrisal kot oblak? "Bog opušča, toda ne pozablja," pravi Ruben iz Nemčije. To me spomni na dejstvo, da voda – iz katere sestoji oblak – nikoli ne izgine, temveč se samo spremeni v drugo obliko. "Poskusiti moramo odpustiti tako, kot to stori Bog, tudi

če prestopka ne moremo nikoli pozabiti," zaključil Thomas. Susanna (Nemčija) citira pismo brata Aloisa: "Že sama želja po opuščanju pomeni prvi korak."

V času molitev s tisoči drugih ljudi iz različnih kulturnih ozadij in veroizpovedi se je naša želja po opuščanju nepopolnosti naših bližnjih pokazala na neverjeten način. Ohranimo to pripravljenost opuščanja – tudi po Rotterdamu!

In odkrijemo lahko tole: opuščanje, ki ga prejmemo ali ponudimo drugim, ustvarja radost. Zavest, da ti je opuščeno, je morda ena najglobljih, najbolj osvobajajočih radosti. V njej je izvir notranjega miru, ki nam ga skuša Kristus posredovati. Ta mir nas bo pripeljal daleč; izžareval bo navzven, za druge in za svet.

Aimé (Slonokoščena obala)

Od leta 2002 pa do začetka leta 2011 je Slonokoščena obala prestajala politično krizo, ki je vodila v prisilno preseljevanje ljudi, smrti nedolžnih in izgubo materialnih dobrin. Krizo sem spremljal iz Francije. Trpljenje in razdeljenost moje domovine sta me zelo užalostila.

Ko sem v juliju 2011 – tri mesece po koncu krize – dobil priložnost obiskati svojo domovino, sem se razveselil, ko sem opazil, da se država spet postavlja na noge. Kljub bolečim ranam so ljudje ponovno zaživeli v veselju in upanju na prihodnost v miru. Odnosi med prijatelji, sosedi, znanci, nasprotniki, ... so se korak za korakom ponovno začeli vzpostavljati.

Kljub temu bi se slepili, če bi dejali, da se je vse uredilo tako hitro, kajti rane ostanejo. Nastopil bo čas, ko bodo te rane potrebovale zdravljenje in opuščanje. Žrtve na obeh straneh čakajo na resnično pravico, ne zgolj na pravico zmagovalcev, kar je po mojem mnenju prvi pogoj za začetek procesa sprave.

Medtem ko se moramo zavedati težav, ki jih je potrebno premagati, me veselje, ki preveva Slonokoščeno obalo, in želje ljudi, da bi prenovili svoja življenja, navdajajo z upanjem v prihodnost miru. To upanje podpira tudi moja krščanska vera, ki me uči, da opuščanje in mir svoj izvir najdemo v Bogu. Gospod lahko pomaga Slonokoščeni obali napredovati na tej poti opuščanja in sprave.

Ko v očenašu molimo: "Odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi opuščamo ...," se nas božje opuščanje že dotakne. To niso prazne besede; ko molimo z istimi besedami, ki nas jih je učil Jezus, se nekaj zgodi. In nato smo tudi sami pripravljene opuščati, namesto da bi dokončno obsodili

nekoga drugega, kadar smo utrpeli krivico.

Abraham (Indija)

Opuščanje in božja ljubezen sta dva izraza, ki se po mojem mnenju pogosto dopolnjujeta. Med recitiranjem Gospodove molitve me je včasih besedna zveza "kakor tudi mi" v povedi: "Odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi opuščamo svojim dolžnikom," pripravila k razmišljanju. Jezus od nas zahteva, da opuščamo drugim, saj nas neizmerno ljubi. Te ljubezni sam nikoli ni omejeval zgolj na besede, temveč jo je kazal skozi svoje celotno življenje – v vsakem trenutku svojega življenja.

V prelomnem trenutku v mojem življenju, ko sem bil na robu osamljenosti in žalosti, je k meni v obliki božje besede prišla božja ljubezen, ki sem jo prej vedno zamenjal. Bog je prišel k meni v svetopisemskem verzu "drag si v mojih očeh", po katerem sem ob njegovi neizmerni ljubezni in opuščanju dobil občutek neuspeha, saj sam tega pogosto nisem znal pokazati. Nedavno, ko sem teden dni preživel v tišini, mi je dal spoznati globino njegove ljubezni do nas. Dal mi je tudi spoznati, kako vsak izmed nas – vključno z mano – beži stran od njegove ljubezni. Celotno življenje posameznika ni zadosti, da bi lahko v polnosti razumeli njegovo ljubezen. Mislim, da lahko s pomočjo opuščanja širimo ljubezen Jezusa, našega Gospoda.

Ostala besedila so dostopna na www.taize.fr/letter

Pismo iz Taizéja

je verski list, ki ga v slovenskem prevodu izdaja Društvo SKAM - Skupnost katoliške mladine.

Ime izvirnika: Lettre de Taizé
Naslov izdajatelja izvirnega besedila: Taizé Community, 71250 Taizé, France, letter@taize.fr, www.taize.fr
Glavna urednica slovenske izdaje: Jana Pinterič
Odgovorni urednik slovenske izdaje: Gregor Kunej
Tehnični urednik: Robert Rozman

Pismo iz Taizéja je brezplačno, vzdržuje se s prostovoljnimi prispevki. Hvaležni bomo za vsak prispevek, ki ga boste nakazali na naš TRR SI56 0214 0001 2516 781 odprt pri NLB d.d., obvezen sklic 00 1420.

Če želite Pismo iz Taizéja ob izidu prejemati po elektronski pošti, nam to sporočite na info@društvo-skam.si.

Naslov: Pismo iz Taizéja, Društvo SKAM, Jurčičev trg 2, 1000 Ljubljana, tel. 01/426-84-77, faks: 01/426-84-78, www.društvo-skam.si/taize/pt

Brezplačne elektronske novice dvakrat mesečno: www.taize.fr/taizenews.php

ISSN 1318-5241

Evangelij nas spodbuja, naj gremo še dlje. Pravičnost mora voditi k opuščanju; človeška družba ne more živeti brez njega. V mnogih delih sveta so zgodovinske rane globoke. Upajmo si končati, kar se lahko konča danes. Tako se bo lahko prihodnost miru, ki je pripravljena v božjem srcu, začela v polnosti. (Brat Alois, pismo iz Čila)

Orla (Irska)

Že od rane mladosti so me učili, da je opuščanje edina pot, ki vodi naprej, saj kot človeška bitja ne moremo živeti brez njega. Če človek ne more odpustiti svojemu bližnjemu, kako lahko potem upa na mir na svetu, ki ta mir tako močno potrebuje? V svojem življenju sem že bila priča opuščanju. Videla sem, kako je človek zmožen pokazati svojo ljubezen bližnjemu s tem, da mu odpusti in tako konča dolgoletni družinski spor. Nesmiseln spor je povzročil razkol med dvema generacijama družin, ki sta se celo na ulici izogibali medsebojnemu stikom. Potem ko sta obe sprti strani priznali svoje napake in jih druga drugi odpustili, so se med družinama vzpostavili pravi odnosi – takšni, kot bi morali biti že od nekdaj.

Maja letos je bila Irska priča zgodovinskemu dogodku. Prvič odkar se je Irska pred skoraj sto leti odcepila od Velike Britanije in postala samostojna država, je irski predsednik na državni obisk povabil britansko kraljico Elizabeto II. Namen tega zgodovinskega obiska je bil zgraditi most nad prepadom, ki je nastal med obema stranema zaradi dejanj predhodnikov, ki so naši kulturi in naši preteklosti prizadejala globoke rane. S tem obiskom naj bi se začel proces sprave med dvema narodoma, ki so ju zaznamovali zelo boleči medsebojni odnosi. Kraljica Elizabeta II. je naprej obiskala Vrt spomina v Dublinu, posvečen "vsem, ki so dali svoje življenje za svobodo irskega naroda". Tako zame, kot tudi za tisoče drugih Ircev, je kraljičin obisk Vrta spomi-

Pismo iz Taizéja

Št. 273 Trimesečnik
2011/4

Hrepenenje po opuščanju

na pomenil začetek procesa opuščanja za naše številne prednike, ki so svoje življenje izgubili v boju za svobodo našega naroda. Verjamem, da Irska in Velika Britanija stopata po poti k prihodnosti miru in sreče, ki je brez teh prvih korakov sprave in opuščanja sploh ne bi bilo.

Vera v božje opuščanje ne pomeni pozabljanja na krivde. Opuščanja in njegovega sporočila ni nikoli mogoče uporabiti za opravičevanje krivice. Nasprotno, vera v opuščanje nam daje večjo svobodo za prepoznavanje tako lastnih napak kot zmot in krivic okrog nas in v svetu. Izboljšanje tega, kar je mogoče izboljšati, je odvisno od nas. Na tej težavni poti najdemo bistveno podporo: v občestvu Cerkve je spet mogoče najti božje opuščanje.

Rachael (Kenija)

Ko je leta 1991 umrl moj oče, je mati, ki je bila gospodinja, ostala sama s tremi otroki (starimi 7, 5 in 4 leta). Očetovi sorodniki, ki naj bi nam nudili podporo, so storili ravno nasprotno. Po njegovem pogrebu so se namreč sestali, da bi si razdelili njegovo premoženje. To dejanje je sprožilo družinski spor in dolgo časa z očetovimi sorodniki nisem želela imeti nobenega opravka.

Kot kristjanka so me opomnili, da je opuščanje božja zapoved in da ne morem pričakovati, da mi bo Bog odpustil, če jaz ne bom odpustila drugim. Leta 2008 sem obiskala svoje stare starše in želja po opuščanju je v meni vse bolj gorela. Sča-

soma mi je uspelo premagati svojo jezo. Februarja 2011 je umrla moja babica in na njenem pogrebu nam je uspelo, da smo se spet počutili kot ena družina. Naši meddružinski odnosi sicer niso popolni, toda verjamem, da se bodo izboljšali.

Odpustiti je težko, toda to je preprosto nekaj, kar moramo storiti. Opuščanje se začne z željo, da bi odpustili, nato pa naredimo korak in odpustimo. Ne glede na to, kako globoko smo ranjeni, je opuščanje odločitev, ki jo sprejmemo, Bog pa nam podari milost in moč za to dejanje. Potem ko odpustimo, Bog naše srce ozdravi na svoj poseben, neverjeten način. Odločila sem se, da bom vedno opuščala. To je nekaj, kar moram storiti vsak dan, tako pri majhnih kot tudi pri velikih prestopkih. Ko odpustim, v sebi začutim mir in vem, da mi tudi moj nebeški Oče opušča.

Zgodi se, da ne zmoremo odpustiti. Rana je prevelika. Takrat se spomnimo, da se božje opuščanje nikoli ne izneveri. Z nami je drugače, včasih nam uspe šele postopoma. Želja po opuščanju je že prvi korak, celo takrat, kadar ta želja ostaja pogreznjena v grenkobo.

Tom (Anglija)

Sprava ne pomeni pozabiti, kaj se je zgodilo v preteklosti, temveč pomeni, da smo pripravljene odpustiti. Besede papeža Janeza XXIII. se danes uresničujejo: "Ne iščimo tistih, ki nimajo prav, in tistih, ki imajo prav, /.../ recimo le, "Spravimo se med seboj." V začetku letošnjega leta sem dva meseca preživel v Izraelu, kjer mi je na misel vedno znova prihajalo vprašanje sprave. Kako

Odpuščanje ubogih

Odpústi nam naše dolge, kakor smo tudi mi odpustili svojim dolžnikom. (Mt 6, 12)

Ta prošnja v molitvi Očenaš je drugačna od vseh ostalih. Ni le prošnja k Bogu, ampak navaja tudi nekaj, kar storimo mi: "kakor smo tudi mi odpustili" ali "kakor odpuščamo". Prvi različici dajejo prednost poznavalci Svetega pisma, drugi pa vsakdanje izkustvo.

Kdorkoli moli na ta način se "v navzočnosti Boga prikaže kot vzor kreposti, če smemo tako reči. Obrača se Nanj, ki je onstran vsakega posnemanja, naj pride in ga posnema". Te besede je, ne brez presenečenosti, izgovoril sv. Maksim Spoznavalec, cerkveni oče iz 7. stoletja.

Toda, kdo lahko trdi, da je šel do skrajnosti odpuščanja, da lahko nato prosi Boga, naj stori isto? Na nekem drugem mestu Sveto pismo izpostavlja prednost prejetega odpuščanja pred našim odpuščanjem: "Kakor je Gospod odpustil vam, tako tudi vi odpuščajte" (Kol 3,13). Neskončna ljubezen, s katero nas Bog napolnjuje, lahko preko odpuščanja, ki jim ga mi ponudimo, vstopi tudi v življenja drugih.

Zakaj je torej v molitvi Očenaš obrnjen vrstni red: najprej mi in potem Bog? Besede je potrebno razumeti dobesedno: "odpustiti dolge" pomeni postati ubogi. Če odpuščanje pomeni izbrisati naše dolgove, potem v prvi vrsti predstavlja izgubo.

V Pismu Kološanom je odpuščanje izraženo z besedami, ki označujejo nezasluzen in preobilan dar: "Gospod vam je izkazal milost." Besede, ki jih za odpuščanje navadno uporablja Jezus, pa so skromne in vsakdanje: pomenijo "pozabiti" ali "pustiti".

Ko molimo "odpusti nam naše dolge", Boga prosimo, naj pozabi na dolgove, ki nas bremenijo in nas pusti oditi svobodne. Kot ubogi Boga prosimo, naj od nas ne zahteva ničesar, saj tudi v resnici nimamo ničesar, kar bi mu lahko dali.

Ni v naši moči, da bi svojo preteklost osvobodili vsega hudega, ki smo ga izkusili. Tudi glede tega smo ubogi: ne moremo kar takoj prekiniti nenehne občutenja včasih tako zelo silovite bolečine zaradi hudega, ki nam je bilo povzročeno.

Ko pravimo "kakor smo tudi mi odpustili svojim dolžnikom", Bogu s tem ne izrekamo domišljavo: "Vidiš, kako velikodušno sem odpustil." Pomeni le, da pred Boga prihajamo kot ubogi možje in žene, ki si ne želijo več zahtevati, kar jim pripada.

Včasih namreč skrivaj hranimo račun za krivice, ki smo jih doživeli, da bi v pravem trenutku nato lahko pokazali ta račun skupaj z zahtevanimi obrestmi. Toda tudi kadar se zdi, da nas to pomirja, nas v resnici le hromi. Da bi vstopili v svobodo odpuščanja, moramo za seboj pustiti vse, kar nas žalosti.

- Kaj je tisto, zaradi česar mi je težko odpuščati?
- So stvari, ki jih preprosto ne morem odpustiti? Kaj lahko torej storim?
- Sem pripravljen postati ubog, da bi odkril svobodo in radost odpuščanja?

Suzanne de Dietrich

Zapis v Pismu iz Čila navdabne tekst o Suzanne de Dietrich (1891-1981). Rojena je bila v Alzaciji, v protestantski družini. Po zaključenem študiju inženirstva v Švici je Suzanne krenila na pot teologije. Njeni interesi so se vrteli okrog dveh polov: omogočiti branje Svetega pisma preprostim kristjanom in delati z najbolj osiromašenimi v družbi, še posebej z žrtvami naravnih nesreč in s priseljenci. S tem namenom je leta 1939 pomagala pri ustanovitvi CIMADE, nevladne organizacije, ki deluje na področjih evangelizacije in socialne pomoči. Od vsega začetka je bila aktivna v ekumenskem gibanju, kmalu je spoznala tudi brata Rogerja in nastajajočo Taizéjsko skupnost.

Brat Roger v svoji zadnji knjigi govori o slutnji Suzanne de Dietrich, ki je zelo pomembna za zgodovino Taizeja:

V začetkih naše skupnosti smo se zavedali negotovosti, ki bi se lahko pojavila v nas tisti trenutek, ko trčita "ja" in "ne". Zato smo se spraševali: kako bomo vztrajali v poklicanosti, ki jo na nas naslavlja Bog?

Napisal sem besedilo o našem iskanju in ne morem pozabiti pogovora z žensko, ki ga je prebrala. Zelo sem jo spoštoval. Bila je pisateljica in dobra poznavalka Nove zaveze, boleha že od rojstva. Rekla mi je: "Bojite se, da ne boste mogli vztrajati? Toda Sveti Duh je prisoten in je dovolj močan, da vse življenje podpira ta klic."

Sčasoma smo z brati razumeli, da je Sveti Duh vedno prisoten in da nas bo vodil na poti. Postalo je očitno, da se moramo za to, da ostanemo zvesti, obvezati za celo življenje. (Ali slutiš srečo?, 2005)

Temačna predvojna leta so vodila Suzanne de Dietrich k poglobitvi smisla Kristusovega križa in njegove zveze z odpuščanjem. Še posebej je poudarjala zastonjskost Božje ljubezni in kako težko ljudje sprejmejo brezpogojno darilo. Takšno darilo nas zbega, ker nasprotuje domišljavi miselnosti, da lahko sami vodimo svoje življenje. Njena razmišljanja so bila v Franciji objavljena pomladi leta 1941 v obliki drobne brošure. Tukaj je nekaj odlomkov:

Sprejeti Križ pomeni sprejeti odpuščanje Boga. Pomeni razumeti, da nam je to odpuščanje podarjeno in da ga moramo samo sprejeti. "Kristus je umrl za nas, ko smo bili še grešniki," pravi sveti Pavel. Pomeni pa tudi, da sprejmemo, da umre naša lastna smrt, kajti najtežje za nas je sprejeti zastojnost odpuščanja, priznati, da je naše življenje tako bolno, da ga lahko ozdravi le Bog. To je skrivnost spreobrnitve. Človek ni več središče; vse svoje upanje polaga v delovanje Boga.

Tako za nas Križ postane razodetje greha in odpuščanja. Greha, ker ga je naše človeštvo pribilo. Prav naš egoizem je tisto, kar ne želi Kristusa, kar se danes še vedno zoperstavlja zastojnim dejanjem Boga, ki se spušča k nam, da nas najde tam, kjer smo.

Razodetje odpuščanja, kajti če je prisoten, če je Bog dovolil Kristusu biti tam, "na našem mestu", je to zato, da lahko naše srce podarja, se kesa in veruje. Pred Križem se je srce učencev zlomilo in odprlo ljubezni. Nek sodobni katoliški mislec je rad rekel, da je krščanstvo metafizika velikodušnosti: "Kar je lastno dobroti, je zapisal, "je to, da postaneš drug." Zato je božanska dobrot postala meso. Bog je postal človek, da bi odstranil prekletstvo, ki je viselo nad nami, in da bi nas privedel k sebi z dejanjem, ki je bilo resnično in svobodno.

Darilo mora odgovoriti darilo; brezpogojni velikodušnosti Kristusa velikodušnost učenca. "Ljubezen spoznavamo po tem, da je On dal življenje za nas. In takó smo tudi mi dolžni dati življenje za brate." (1 Janez 3,16) "Zdaj se veselim, ko trpim za vas, ter s svoje strani dopolnjujem v svojem mesu, kar primanjkuje Kristusovim bridkostim, in to v prid njegovemu telesu, ki je Cerkev." (Kol 1,24) Tukaj ne gre za poveljevanje trpljenja kot takega, ampak gre za ljubezen, ki odgovarja ljubezni in se daje brez zadržkov.

Učenec vstopi v misli Učitelja; prisoten je v njegovem trpljenju, saj bije njegove boje. Jezus je to oznanil, Cerkev to potrjuje. Če je Cerkev zvesta, bo do konca časov Cerkev Križa. Hudo stisko ljudi in sveta vzame za svojo.

Je odpuščanje dolžnost?

Peter je rekel: "Gospod, kolikokrat naj odpustim svojemu bratu, če greši zoper mene? Do sedemkrat?" Jezus mu je dejal: "Ne pravim ti do sedemkrat, ampak do sedemdesetkrat sedemkrat." (Mt 18,21-22)

Ko poslušamo, kako Peter zastavi vprašanje, se odpuščanje zdi dolžnost. Toda Jezusov odgovor nas zaradi pretiravanja usmeri v drugačno razmišljanje. Kakšne vrste dolžnost bi morali opraviti sedemdesetkrat sedemkrat? In če je število sedem v svetoписemskem času pomenilo polnost ali dopolnjenost, kako je potem s sedemdesetkrat sedem? Polnost na kvadrat? Z drugimi besedami: neskončnost.

Kolikokrat moram odpustiti? Nešetokrat, mirno odgovarja Jezus. Toda ne obstaja dolžnost, ki bi bila neskončna. Vsaka naloga ima svoj cilj in konec. In če odpuščanje nima konca, potem je nekaj več kot le naloga, več kot le dolžnost.

Ali pa je morda dolžnost na isti način, kot je za Sina človekovega "dolžnost" križ: "Sin človekov mora biti izročen v roke grešnih ljudi, biti mora križan in tretji dan vstati" (Lk 24,7). Ta dolžnost ni zapoved ali ukaz od zunaj. Le kako bi ljubeči oče svojemu sinu ukazal, naj umre? Ta dolžnost je notranje prepričanje nekoga, ki sprejema evangelij tudi v najskrajnejših posledicah. S tem istim prepričanjem Jezus pravi Zahaju: "Hitro splezaj dol, danes moram namreč ostati v tvoji hiši" (Lk 19,5). Isto besedo uporabi Pavel, ko razlaga Jezusovo smrt na križu: "Kajti on mora kraljevati, dokler ne položi vseh sovražnikov pod njegove noge. Kot zadnji sovražnik bo uničena smrt" (1 Kor 15,25-26). Ta "morati" ne zaznamuje ravni spoštovanja zakonov; gre za poslušnost notranjemu vzgibu, navzočnost Duha, ki naša srca odpira v največji možni stopnji.

V govoru na gori (Mt 5-7) Jezus opozarja, da postava meje nakazuje tako, da jih izraža v negativni obliki: "Ne ubijaj, ne prešuštuj ..." Ko Jezus razlaga te zapovedi, dodaja pozitivne spodbude: "Ljubite svoje sovražnike, molite za tiste, ki vas preganjajo ..." Postava je do konca izpolnjena le, ko gremo preko nje (glej Mt 5,20). To je bistveno: iti dlje kot zahteva postava, da bi se tako poistovetili z Očetovo podobo o nas, upati se podvreči tisti sili ljubezni in odgovornosti, ki nas dela v polnosti človeške. "Bodite torej popolni, – v ljubezni – kakor je popoln vaš nebeški Oče" (Mt 5,48).

"Morati" pri odpuščanju je "morati", ki meri na polnost, popolnost. Odpuščamo, ker ne želimo, da nas karkoli loči od Božjega kraljestva, ki že žari na naših obrazih. Odpuščanje je vstajenje, spremenjenje, novo stvarjenje. In velika radost je biti del tega stvarjenja.

1 ^{Zah 9,9-10}

Silno se raduj in vzklíkaj! Glej, tvoj kralj prihaja k tebi, pravičen je in zmagovit, krotak je in jezdi na osličku.

2 ^{Rim 8,31-39}

Prepričan sem: ne smrt ne življenje, ne angeli ne poglavarstva, ne sedanjost ne prihodnost, ne moči, ne visokost, ne globokost ne karkršna koli druga stvar nas ne bo mogla ločiti od Božje ljubezni v Jezusu Kristusu.

3 ^{Lk 22,39-46}

3 Tor Ko so prišli na Oliško goro, je Jezus rekel svojim učencem: “Molite, da ne pridete v skušnjavo!”

4 ^{2 Kor 1,8-11}

4 Sre Pavel piše: Obteženi tako, da smo obupali celo nad življenjem, smo se naučili, da ne zaupamo več vase, ampak v Boga, ki obuja mrtve.

5 ^{Jn 16,20-22}

5 Čet Pred svojim trpljenjem je Jezus rekel svojim učencem: Zdaj ste žalostni. Toda spet vas bom videl in vaše srce se bo veselilo in tega veselja vam nihče ne bo vzel.

6 ^{Jn 19,23-37}

6 Pet VELIKI PETEK
Pismo pravi o Jezusu: Gledali bodo varj, ki so ga prebodli.

7 ^{1 Pt 3,18-22}

7 Sob Kristus je bil po mesu umorjen, a po Duhu je bil ožvljen. V tem Duhu je šel in oznanjal tudi tistim, ki niso bili pokorni.

8 ^{Lk 24,1-8}

8 NED VELIKA NOČ
Ob praznem grobu so žene srečale dva angela, ki sta jim rekla: “Kaj iščete živega med mrtvimi?”

9 ^{1 Jn 3,11-16}

9 Pon Janez piše: Mi vemo, da smo prešli iz smrti v življenje, ker brate ljubimo.

10 ^{Rim 5,1-11}

10 Tor Bog pa izkazuje svojo ljubezen do nas s tem, da je Kristus umrl za nas, ko smo bili še grešniki. Kajti če smo se po smrti njegovega Sina spravili z Bogom, bomo veliko bolj rešeni po njegovem življenju.

11 ^{2 Kor 4,8-12}

11 Sre Pavel piše: Od vseh strani pritiskajo na nas, pa nismo utesnjeni. Ne vidimo poti, pa jo še najdemo. Vedno nosimo v svojem telesu Jezusovo umiranje, da bi se v našem telesu razodelo tudi Jezusovo življenje.

12 ^{Raz 1,9-18}

12 Čet Janez piše: Nekdo, ki je bil, podoben Sinu človekovemu, Kristus, je položil name desnico in rekel: “Ne boj se! Jaz sem Prvi in Zadnji in Živi. Bil sem mrtev, a glej, živim na veke vekov.”

13 ^{Mt 18,1-5}

13 Pet Jezus je rekel: Kdor se pominja kot ta otrok, bo največji v nebeškem kraljestvu, in kdor sprejme enega takega otroka v mojem imenu, mene sprejme.

14 ^{Jn 5,24-27}

14 Sob Jezus je rekel: Kdor posluša moje besede in veruje njemu, ki me je poslal, ima večno življenje in ne pride v obsodbo, temveč je prestopil iz smrti v življenje.

15 ^{Jn 20,24-29}

15 NED Tomaž je rekel Jezusu: “Moj Gospod in moj Bog!” Jezus mu je rekel: “Ker si me videl, veruješ? Blagor tistim, ki niso videli, pa so začeli verovati!”

16 ^{3 Mc 19,33-34}

16 Pon Bog govori: Ljubi tujca, ki biva med vami, kakor sebe.

17 ^{Fip 2,1-11}

17 Tor Kristus je prevzel podobno služabnika in postal podoben ljudem. Po zunanosti je bil kakor človek in je sam sebe pometal tako, da je postal pokoren vse do smrti, smrti na križu. Zato ga je Bog povzdignil nad vse in mu podaril ime, ki je nad vsakim imenom.

18 ^{Ef 1,3-10}

18 Sre Bog nam je razodel skrivnost svoje volje po blagohotnem načrtu: osređiniti v Kristusu kot glavi vse, kar je v nebesih in kar je na zemlji.

19 ^{Ef 3,1-9}

19 Čet Pavel piše: Meni je bila dana milost, da oznanjam narodom neizsledljivo Kristusovo bogastvo, da vse razsvetlim glede skrivnostnega načrta, ki je bil od vekov skrit v Bogu.

20 ^{Rim 8,1-11}

20 Pet Pavel piše: Postava Duha življenja v Kristusu Jezusu te je osvobodila postave greha in smrti.

21 ^{Mt 6,25-34}

21 Sob Jezus je rekel: Ne skrbite za svoje življenje. Iščite najprej Božje kraljestvo in njegovo pravičnost in vse drugo vam bo navrženo.

22 ^{Lk 24,35-48}

22 NED Vstali Kristus je svojim učencem odprl um, da so doumeli Pisma. Rekel jim je: “Tako je pisano: Mesija bo trpel in tretji dan vstal od mrtvih.”

23 ^{Fip 1,1-11}

23 Pon Pavel piše: Molim pa tole: naj vaša ljubezen čedalje bolj napreduje v spoznavanju in v vsakršnem zaznavanju, da boste znali razlikovati, kaj je boljše.

24 ^{Ps 73}

24 Tor Jaz bom vedno s tabo, Gospod, prišel si me za desno roko. S svojim nasvetom me vodi.

25 ^{Jn 3,1-8}

25 Sre Sv. MARKO Jezus je rekel: Kar je rojeno iz Duha, je duh. Veter veje, koder hoče, njegov glas slišiš, pa ne veš, od kod prihaja in kam gre. Tako je z vsakim, ki je rojen iz Duha.

26 ^{Lk 12,49-53}

26 Čet Jezus je rekel: Prišel sem, da vžem ogenj na zemljo, in kako želim, da bi se že razplamtel!

27 ^{Ef 4,25-32}

27 Pet Pavel piše: Drug drugemu odpiščajte, kakor je tudi vam Bog milostno odpustil v Kristusu.

28 ^{Sif 18,8-14}

28 Sob Človekovo usmiljenje je seže do njegovega bližnjega, Gospodovo usmiljenje pa do vseh ljudi.

29 ^{Jn 10,11-15}

29 NED Jezus je rekel: Jaz sem dobri pastir. Dobri pastir da svoje življenje za svoje ovce.

30 ^{Sif 30,21-25}

30 Pon Bodi vever v svoji duši, razveseljuj svoje srce in daleč od sebe naženi otožnost, ta ne prinaša nobene koristi.

Vstali Kristus, ko nas vprašaš, kot si vprašal svoje učence: “Kdo sem jaz za vas?”, želimo odgovoriti:

Ti si tisti, ki nas nikoli ne zapustiš.

Vstali Kristus, ko nas vprašaš, kot si vprašal svoje učence: “Kdo sem jaz za vas?”, želimo odgovoriti:

Ti si tisti, ki nas nikoli ne zapustiš.

APRIL

ODLOMKI ZA VSAK DAN

Te kratke odlomke dan za dnem berejo pri skupnih molitvah v Taizéju. Zraven je označeno nekoliko daljše svetopisemsko besedilo.

1 ^{Lk 2,16-21}

1 NED Ko so pastirji videli dete Jezusa v jaslih, so povedali o besedi, ki jim je bila rečena o tem otroku. In vsi, ki so slišali, so se začudili. Marija pa je vse te besede shranila in jih premišljevala v svojem srcu.

2 ^{1 Jn 5,18-21}

2 Pon V Resničnem tudi smo, v njegovem Sinu Jezusu Kristusu. On je resnični Bog in večno življenje.

3 ^{Lk 1,67-79}

3 Tor Zaharija je prerokoval: “Slavljén Gospod, ker se je ozrl na svoje ljudstvo in mu pripravil odrešenje. Vzdigiml nam je rog rešitve, kakor je povedal po ustih svojih svetih prerokov iz davnih vekov.”

4 ^{Ef 3,2-6}

4 Sre Pavel piše: Kristusova skrivnost je, da so namreč vsi narodi sodediči, soudje in soudeleženci obljube v Kristusu Jezusu, in sicer po evangeliju.

5 ^{5 Mc 31,1-8}

5 Čet Gospod, tvoj Bog, hodi s teboj: ne bo te pustil samega in ne bo te zapustil.

6 ^{Raz 2,1,22-27}

6 Pet SV. TRIJE KRALJI
Narodi bodo stopali v Kristusovi svetlobi in kralji zemlje bodo prinašali v Božje mesto svoj sijaj.

7 ^{Ps 146}

7 Sob Blagor človeku, čigar upanje je v Gospodu, ki je naredil nebo in zemljo, morje in vse, kar je v njih, ki varuje zvestobo na veke. Bog pomaga do pravice zatiranim, daje kruha lačnim; Gospod osvobaja jetnike.

Te kratke odlomke dan za dnem berejo pri skupnih molitvah v Taizéju. Zraven je označeno nekoliko daljše svetopisemsko besedilo.

JANUAR

ODLOMKI ZA VSAK DAN

Kristus sočutja, zaradi tebe se vedno znova zavedamo, da če vera, upanje in ljubezen hranijo naše življenje, je živa ljubezen tista, ki je najbolj pomembna.

1^{2 Kor 3,1-6} **Sre** Pavel piše Korinčanom: Očitno ste Kristusovo pismo, ki ni pisano s črnilom, temveč z Duhom živega Boga, pa ne na kamnite table, marveč na table mesenih src.

2^{Lk 2,22-32} **Čet** **SVEČNICA** Simeon

je vzel dete Jezusa v naročje, slavil Boga in rekel: Moje oči so videle tvojo rešitev, ki si jo pripravil pred obličjem vseh ljudstev: luč v razodetju narodom.

3^{Mt 6,7-15} **Pet** Jezus je rekel: Če namreč odpustite ljudem njihove prestopke, bo tudi vaš nebeški Oče vam odpustil.

4^{Ezk 18,21-32} **Sob** Nimam veselja nad smrtjo tistega, ki mora umreti,

govori Gospod Bog. Spreobrnite se torej in boste živeli!

5^{Mt 1,29-39}

NED Navsezgodaj, ko je bilo še čisto temno, je Jezus vstal, se odpravil na samoten kraj in tam molil. Ko so ga učenci našli, jim je rekel: "Pojdimo v bližnja naselja, da bom tudi tam oznanjal, kajti za to sem prišel."

6^{Iz 45,18-19}

Pon Gospod govori: Nisem rekel Jakobovim potomcem: "Iščite me v zmešnjavi!" Jaz, Gospod, govorim pravičnost, oznanjam, kar je prav.

7^{Fil 3,12-21}

Tor Pavel piše: Ne mislim, da sem to dosegel. Eno pa: pozabljam, kar je za menoj, in se iztegujem proti temu, kar je pred menoj, ter tečem proti cilju.

8^{1 Kor 3,9b-17}

Sre Pavel piše: Vi ste Božja zgradba. Po Božji milosti, ki mi je bila dana, sem kot moder gradbenik položil temelj, drug pa zida naprej. Vsak pa naj gleda, kako zida naprej. Drugega temelja namreč nihče ne more položiti namesto tistega, ki je že položen, in ta je Jezus Kristus.

9^{2 Kor 4,16—5,10}

Čet Ne oziramo se na to, kar se vidi, ampak na to, kar se ne vidi. Kar se namreč vidi, je začasno, kar pa se ne vidi, je večno.

10^{Jn 13,1-15}

Pet Med zadnjo večerjo je Jezus rekel svojim učencem: Če sem jaz, Gospod in Učitelj, vam umil noge, ste tudi vi dolžni drug drugemu umivati noge.

11^{Raz 7,9-17}

Sob Janez piše: Prikazala se mi je velika množica, ki je mihče ne bi mogel prešteti, iz vseh narodov, ljudstev in jezikov. Vsi so padli na svoje obličje in moliti Boga.

12^{Mt 1,40-45}

NED K Jezusu je prišel gobavec in ga na kolensih prosil: "če hočeš, me moreš očistiti." Zasmil se mu je, iztegnil je roko, se ga dotaknil in mu rekel: "Hočem, bodi očiščen!"

13^{Ps 130}

Pon Če boš pozoren na krivde, Gospod, kdo bo mogel obstati? Toda s teboj je odpuščanje, da bi te strahoma spoštovali.

14^{Jn 8,28-36}

Tor Jezus je rekel: Ničesar ne delam sam od sebe, ampak govorim to, kar me je naučil Oče. On, ki me je poslal, je z menoj.

15^{Iz 41,14-20}

Sre Gospod govori: Revni in ubogi iščejo vodo, pa je ni. Jaz, Gospod, jih bom uslišal, jaz jih ne bom zapustil. Na golih gričih bom odprl reke in studence sredi dolin.

16^{1 Kor 1,1-9}

Čet Pavel piše: Vedno se za vas zahvaljujem svojemu Bogu za Božjo milost, ki vam je bila dana v Kristusu Jezusu.

17^{Ps 145}

Pet Gospod je zanesljiv v vseh svojih besedah, dobronljiv v vseh svojih delih. Gospod podpira vse, ki padajo, vzdiguje vse, ki so upognjeni.

18^{Jer 32,37-41}

Sob Gospod govori: Moje ljudstvo bodo in jaz bom njihov Bog. Nikdar se ne obrnem od njih, da bi jim ne delal dobro; v srce jim bom dal svoj strah, da se ne odvrnejo od mene.

19^{Mt 2,1-12}

NED Tedaj so prišli in k Jezusu prinesli hromeга, ki so ga štirje nosili. Spustili so posteljo, na kateri je ležal hromi, pred Jezusa. Ko je Jezus videl njihovo vero, je rekel hromemu: "Otrok, odpuščen si ti grehji!" Nato mu je rekel: "Vstani, vzemi svojo posteljo in pojdi domov!"

20^{Prg 3,21-31}

Pon Gospod bo tvoje zaupanje, varoval bo tvojo nogo pred zanko.

21^{Jer 31,23-25}

Tor Gospod govori: Nasitil bom izčrpanega in okrepil vsakega, ki omedleva.

22^{Jl 2,12-13}

Sre **PEPELNICA** Gospod govori: Obrnite se k meni z vsem svojim srcem. Vrnite se k Gospodu, svojemu Bogu, kajti milostljiv je in usmiljen, in bogat v dobroti.

23^{Jn 15,9-17}

Čet Jezus je rekel svojim učencem: Niste vi mene izvolili, ampak sem jaz vas izvolil.

24^{Ps 51}

Pet Čisto srce, o Bog, mi ustvari, stanovitnega duha obnovi v moji notranjosti.

25^{Lk 5,29-32}

Sob Jezus je rekel: Ne potrebujejo zdravnika zdravi, ampak bolni. K spreobrnjenju nisem prišel klicati pravičnih, ampak grešnike.

Te kratke odlomke dan za dnevno berejo pri skupnih molitvah v Taizéju. Zraven je označeno nekoliko daljše svetopisemsko besedilo.

26^{Mt 1,1-15}

NED Jezus je rekel: Božje kraljestvo se je približalo. Spreobrnite se in verujte evangeliju!

27^{Mt 7,22—8,1}

Pon Božja modrost je odsev večne Luči, čisto ogledalo Božjega delovanja, podoba njegove dobrote.

28^{Iz 50,4-9}

Tor Gospod Bog mi zgotdaj zbuja uho, da prisluhnem kakor učenci.

29^{Rim 1,8-17}

Sre Pavel piše: Evangelij je Božja moč v rešitev vsakomur, ki veruje.

FEBRUAR

ODLOMKI ZA VSAK DAN

25^{Jn 12,23-26}

NED Jezus je rekel: Kdor ima rad svoje življenje, ga bo izgubil; kdor pa sovraži svoje življenje na tem svetu, ga bo ohrani za večno življenje.

26^{Jer 33,1-3}

Pon Gospod govori: Kliči me in ti bom odgovoril; povedal ti bom velike in netoumijive reči, ki jih nisi poznal.

27^{Jn 12,37-50}

Tor Jezus je rekel: Kdor vidi mene, vidi tistega, ki me je poslal.

28^{Ps 33}

Sre Gospodovo oko je na tistih, ki pričakujejo njegovo dobroto, da jih oživiļa v lakoti.

29^{Mt 1,16-20}

Čet Ko je Jezus šel ob Galilejskem jezeru, je zagledal Simona in Andreja, Simonovega brata, ki sta metala mrežo v jezero; bila sta namreč ribiča. Jezus jima je rekel: "Hodita za menoj in naredil vaju bom za ribiča ljudi!"

30^{Rim 13,8-10}

Pet Sveti Pavel piše: Ljubezen bližnjemu ne prizadeva hudega; ljubezen je torej izpolnitev postave.

31^{Lk 6,36-38}

Sob Jezus je rekel: Bodite usmiljeni, kakor je usmiljen tudi vaš Oče! Ne sodite in ne boste sojeni.

MAREC

ODLOMKI ZA VSAK DAN

18^{Jn 3,14-21}

NED Bog namreč svojega Sina ni poslal na svet, da bi svet sodil, ampak da bi se svet po njem rešil. Kdor vanj veruje, se mu ne sodi.

19^{Mt 1,18-24}

Pon Sv. JOŽEF Jožefu se je v sanjah prikazal Gospodov angel in rekel: "Ne boj se vzeti k sebi Marije, svoje žene; kar je spočela, je namreč od Svetega Duha. Rodila bo sina in daj mu ime Jezus, kajti on bo svoje ljudstvo odrešil grehov."

20^{Lk 11,33-36}

Tor Jezus je rekel: Nihče ne prižiga svetilke in je ne postavlja na skrit kraj, ampak na podstavek, da tisti, ki vstopajo, vidijo luč.

21^{Th 2,11-14}

Sre Jezus Kristus je dal sam sebe za nas, da bi nas odkupil iz vse nepostavnosti in nas zase očistil kot lastno ljudstvo.

22^{Gal 4,1-7}

Čet Bog je poslal v naša srca Duha svojega Sina, ki vprije: "Aba, Oče!"

23^{Lk 18,18-23}

Pet Jezus je rekel nekemu oblastniku: Eno ti manjka: prodaj vse, kar imaš, razdaj ubogim in imel boš zaklad v nebesih; nato pridi in hodi za menoj.

24^{Iz 57,14-19}

Sob Gospod govori: Videl sem poti mojega upornega ljudstva, pa ga bom ozdravil in potolažil.

Te kratke odlomke dan za dnevno berejo pri skupnih molitvah v Taizéju. Zraven je označeno nekoliko daljše svetopisemsko besedilo.